

Warszawa, 16 maja 2016

Protokół posiedzenia
Komisji Rady Wydziału Fizyki Uniwersytetu
Warszawskiego
w sprawie wystąpienia dr. hab. Andrzeja Wysmołka
o nadanie tytułu profesora

Dr hab. Andrzej Wysmołek jest zatrudniony na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego od roku 2011. Przez 2 kadencje (2008-2016) pełni funkcję prodziekana Wydziału Fizyki ds. studenckich. Dr hab. Andrzej Wysmołek prowadzi badania naukowe w dziedzinie fizyki półprzewodników. Tematykę pracy badawczej dr. hab. A. Wysmołka można określić jako badania optyczne półprzewodników i struktur półprzewodnikowych, w szczególności niskowymiarowych, ze szczególnym uwzględnieniem roli domieszek i defektów.

Działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna dr. hab. Andrzeja Wysmołka została oceniona pozytywnie przez wszystkich recenzentów, profesorów Rajmunda Bacewicza (Wydział Fizyki Politechniki Warszawskiej), Macieja Bugajskiego (Instytut Technologii Elektronowej), Włodzimierza Jaskólskiego (Instytut Fizyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika), Jana Misiewicza (Katedra Fizyki Doświadczalnej Politechniki Wrocławskiej), Antoniego Rogalskiego (Instytut Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej). Wszyscy recenzenci zgodnie stwierdzają, że dr hab. Andrzej Wysmołek spełnia (z nadmiarem, wg. prof. Bugajskiego; w pełni, wg. prof. Jaskólskiego i prof. Misiewicza) warunki stawiane kandydatom do tytułu naukowego profesora nauk fizycznych.

Kariera naukowa i zawodowa dr. hab. Andrzeja Wysmołka jest związana z Wydziałem Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończył z wyróżnieniem studia magisterskie. Jego praca doktorska, obroniona w 1997 roku, została uznana za wyróżniającą. Na tym Wydziale uzyskał habilitację w 2007 roku. Spośród osiągnięć naukowych z tego okresu działalności badawczej dr. hab. A. Wysmołka recenzenci (prof. Bugajski, prof. Rogalski) szczególnie zauważają badania nad defektami w azotku galu i powiązanie tzw. luki galowej z żółtą luminescencją. Artykuł dotyczący tego zagadnienia opublikowany w Phys. Rev. Lett. ma już ponad 300 cytowań, co zauważa w swojej recenzji prof. Bugajski.

Profesor Rajmund Bacewicz pisze w swojej recenzji: „Dr hab. Andrzej Wysmołek jest badaczem o uznanej pozycji krajowej jak i międzynarodowej, współautorem prac o znacznej doniosłości dla fizyki półprzewodników. Jego dorobek naukowy sytuuje go w gronie fizyków, którzy wywarli znaczący wpływ na rozwój tej dziedziny wiedzy, a w jakimś stopniu, również zastosowań. (...) Dr hab. A. Wysmołek wniósł moim zdaniem istotny, twórczy wkład w te badania.” Prof. Rogalski pozytywnie komentuje wspomniane osiągnięcia w zakresie zastosowań, pisząc o udziale dr. hab. A. Wysmołka w rozwoju innowacyjnej technologii otrzymywania grafenu z wykorzystaniem układu MOCVD przy produkcji węgliku krzemu SiC. Także prof. Bacewicz pozytywnie zauważa wkład dr. hab. A. Wysmołka w badania o potencjale aplikacyjnym, dotyczące oddziaływania struktur grafenowych z roztworami wodnymi. W podsumowaniu swojej recenzji prof. Rogalski zwraca szczególną uwagę na znaczenie badań nad grafenem wykonanych przez dr. hab. A. Wysmołka, pisząc „Szczególnie cenne w odbiorze globalnym są wyniki badań epitaksjalnego grafenu.”

Profesor Maciej Bugajski stwierdza, że „dr hab. Andrzej Wysmołek osiągnął znaczącą pozycję w międzynarodowym środowisku naukowym. Dr hab. A. Wysmołek legitymuje się również wartościowymi osiągnięciami na polu kształcenia kadry naukowej, a jego działalność na polu organizacji badań naukowych i popularyzacji nauki zasługuje na wyróżnienie.” Profesor Bugajski podkreśla, że „Dr hab. Andrzej Wysmołek jest autorytetem naukowym w dziedzinie badań optycznych materiałów półprzewodnikowych.”

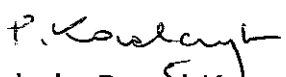
Komentując działalność naukową dr. hab. Andrzeja Wysmołka, profesor Jan Misiewicz napisał „Dr hab. Andrzej Wysmołek po habilitacji był wykonawcą 9 projektów badawczych oraz kierownikiem dwóch. Prowadził aktywną współpracę naukową z szeregiem krajowych i zagranicznych ośrodków naukowych. Był członkiem wielu zespołów eksperckich i konkursowych oraz recenzentem prestiżowych czasopism naukowych.” Prof. Misiewicz zauważa także, że dr hab. A. Wysmołek z powodzeniem stosował metodę rozpraszania Ramana jako cenną technikę badawczą.

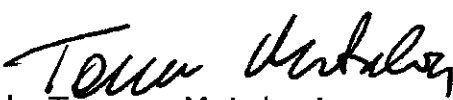
Oceniając dorobek publikacyjny dr. hab. Andrzeja Wysmołka, profesor Antoni Rogalski napisał „Według bazy danych Scopus z dnia 8 maja 2016 roku, 111 indeksowanych prac przypisanych jest dr. hab. A. Wysmołkowi, cytowanych 1453 razy (z niskim poziomem samocytacji – około 9%), wskaźnik $h=16$. (...) Powyższe dane świadczą o dużej aktywności publikacyjnej autora i dobrym odbiorze jego prac w międzynarodowym środowisku fizyków.” Profesor Włodzimierz Jaskólski ocenia, że „Dorobek publikacyjny jest znakomity i niezmiennie dynamiczny.”

Profesor Włodzimierz Jaskólski wspomina również, że „dr hab. Andrzej Wysmołek posiada też poważne osiągnięcia dydaktyczne i w kształceniu kadr. (...) Wypromował szesnastu magistrów, szesnastu licencjatów i

dwóch doktorów." „Godne uznania jest też jego niezwykle zaangażowanie w działalność edukacyjno-popularyzatorską i organizacyjną”, jak pisze w swojej recenzji profesor Bacewicz.

Biorąc pod uwagę jednoznacznie pozytywne opinie pięciu recenzentów, Komisja zwraca się do Rady Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego o wystąpienie do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych z wnioskiem o nadanie dr. hab. Andrzejowi Wysmołkowi tytułu naukowego profesora.

Prof. dr hab. Paweł Kowalczyk

Prof. dr hab. Tomasz Matulewicz

Prof. dr hab. Marek Napiórkowski